

населението, та да можемъ да направимъ едно нагледно сравнение. Също ни липсуватъ и домашни по-положителни бѣлѣжки. Охридскиятъ лѣтописецъ бѣлѣжи, че прѣзъ 1833. год. властите броили кѫщите на града за разфѣрлянѣе данѣкъ. Okazali се въ цѣлия Охридъ 1100 кѫщи, отъ които християнски 202.¹⁾ Споредъ турските конашки тѣфтери градътъ Охридъ ималъ прѣзъ 1898. год. 1253 бѣлгарски и 1156 турски кѫщи.²⁾ Бѣлгарското население въ града се увеличило за 55 години 6 пъти, а турското не могло ни да се удвои.

По сѫщия начинъ прѣзъ сегашния вѣкъ бѣлгарите добили надмощие въ градовете Прилепъ, Велесъ, Щипъ, Струмица, Воденъ, Дойранъ, Кукушъ, Кочани, Кратово, а въ Скопие и Битоля тѣ речи се изравняватъ съ турцитѣ. Само въ по-малките градове на източната половина на страната, каквите сѫ Демиръ Хисаръ, Неврокопъ, Петричъ, Горна Джумая, бѣлгарите още сѫ слаби.

Албанските размирици отъ края на миналия вѣкъ и началото на сегашния подѣйствуваха да се отмѣсти бѣлгарското население отъ нѣкои съверо-западни краища на страната. Албанскиятъ натискъ и днесъ продължава да прави тамъ етнографски промѣни, и ние понататъкъ ще се спремъ повечко върху тѣхъ. Извѣстниятъ френски ученъ Ами Буе, който е пътувалъ низъ турската държава прѣзъ 1836—7 и 38 год., намѣрилъ бѣлгарското население въ Македония речи въ онния прѣдѣли, които завзима то сега.³⁾

Изселения на бѣлгари изъ Македония навънъ безъ друго сѫставали и прѣзъ врѣме на турското владичество; но прѣселенци не сѫ могли много да бѣгатъ по християнските чужди земи, понеже областта не се е допирала нийдѣ до чужда свободна земя, а отъ чуждите походи само австрийските прѣзъ 1689 и 1738 год. достигнали Македония. Споредъ запазени прѣдания на много мяста отъ съверна и южна Бѣлгария се настанивали македонски пришелци, бѣгали вѣроятно отъ нѣкои мястни вѫтрѣшни размирици. Една част отъ населението на Брацигово се състои отъ стари бѣлгарски изселенци изъ Костурскиятъ села, а друга част отъ Пиринските мърваци.⁴⁾ И въ Пещера има прѣселенци изъ онния мяста, независимо отъ власите. Също тѣй по предание първоначалните жители на пъргавите Коприщени били македонци отъ Малешево.⁵⁾ Въ Коприв-

¹⁾ На всѣка християнска кѫща било отредено да плаща 55 гроша. Понеже християните платили 11.000 гроша, вижда се, че кѫщите имъ достигали 201 или 202.

²⁾ *** Битоля, Прѣсна и Охридско. Сб. М. IV. 89.

³⁾ Ami Boué, Die Europäische Türkei, Wien, 1889, I. 340.

⁴⁾ Иречекъ, Кн. Бѣлгария, II. 438—439.

⁵⁾ Все тамъ, 355.